Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Monday, 06 January 2020 09:25 - Last Updated Monday, 06 January 2020 09:31

இச்சிறுகதை உண்மைச் சம்பவத்தின் அடிப்படையில் உருவான சிறுகதை. ஒரு முறை வீட்டிற்கு வீதி மனிதர் ஒருவரை 'டொராண்டோ' நகரின் வீதியொன்றில் சந்தித்தேன். அவருடனான எனது அனுபவத்தை மையமாக வைத்து உருவான கதையிது. கதையில் அம்மனிதரின் உண்மைப் பெயரை , உரையாடலின்போது அவர் கூறிய பெயரை, பாவித்துள்ளேன். பின்னரே அறிந்துகொண்டேன் அவ்வீதி மனிதர் உரையாடலின்போது கூறிய தகவல்கள் பொய்யல்ல என்பதை. அம்மனிதரின் முழுப்பெயர்ட் கெவின் கிளார்க் (Kevin Clarke). இவரைப்பற்றிய விக்கிபீடியாத் தகவல்களைப் பின்வரும் இணைப்பில் காணலாம்: https://en.wikipedia.org/wiki/Kevin_Clarke_(politician)

இவருடன் உரையாடியபோது இவர் தான் 'டொரோண்டோ நகரின் முதல்வர் பதவிக்குப் போட்டியிடப்போவதாகக் கூறியபோது நான் அதனை உளவளர்ச்சி பாதிப்புற்ற வீதி மனிதர் ஒருவரின் கூற்றாகவே எண்ணியிருந்தேன். இருந்தாலும் நடந்த சம்பவத்தை மறக்காமல் பதிவு செய்ய வேண்டுமென எண்ணி அதனை ஒரு சிறுகதையாக எழுதினேன். அவ்விதம் எழுதுகையில் அம்மனிதர் தெரிவித்த பெயரினையே பாவித்தேன். இச்சம்பவம் நடந்து சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் பத்திரிகைச் செய்தியொன்றில் பவீதியும் , அலெக்ஸ் வீதியும் சந்திக்கும் சந்திக்கணமையில் வீற்று மனிதர்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட சண்டை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதில் ஒருவர் மீது வழக்குப் பதிவான விடயத்துடன் அம்மனிதரே 'டொராண்டோ மாநகர முதல்வர் பதவிக்குப் போட்டியிட்ட கெவின் கிளார்க் என்னும் விபரமும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுதே அறிந்துகொண்டேன் அம்மனிதரும் நான் சந்தித்த வீதி மனிதரும் ஒருவரென்பதை. அவர் கூறியவை பொய்யல்ல என்பதை. அம்மனிதருடனான

உரையாடலின்போது அம்மனிதர் எனக்கூக் கூறியவற்றை வதைத்தே கதையின் உரையாடலினைப் பின்னியுள்ளனே். விக்கிபீ டியாவிலுள்ள இவரைப் பற்றிய கூறிப்புகள் இவர் ஓரு காலத்தில் ஸ்கார்பரோ பகுதியில் ஆசிரியராகவிருந்ததைத் தெரிவிக்கின்றன.

'டொரோண்டோ' அனுபவங்களை மையமாக வதைத்துப் பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனே். அவ்வகையில் அவ்வனுபவங்கள் மறக்க முடியாதவை; முக்கியமானவை. -

---

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□:

□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□... □.□.□□□□□□□□□ -

சனிக்கிழமை இரவு. நேரம் நள்ளிரவதை தாண்டி விட்டிருந்தது. ரொரோண்டோ மாநகரின் உள்நகர்ப் பகுதியின் பொழுதுபோக்குப் பிரதேசமான ரிச்மண்ட் டங்கன் பிரதேசம் இன்னும் பரபரப்பாகக் காணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மதுலகைக்கு மதுலை கிளப்புகள். ஆட்டமும் பாட்டமுமாக யுவன்கள் யுவதிகளால் நிறைந்திருந்தது. 'ஹாட் டாக் ' நடைபாதை வியாபாரிகள் பம்பரமாகச் சுழன்று தமது வியாபாரத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். டாக்ஸிச் சாரதிகள் பிரயாணிகளை ஏற்றுவதும், காத்திருப்பதுமாகவிருந்தார்கள். சிலர் நேரத்துடனயேே வீ ட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் பலர் பூதிதாக டாக்சிகளில் கார்களில் வந்து வந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். தெரு மதுலகைளில் இத்தனகை் களபேரத்திற்குமிடயைில் வீ டற்றவர்கள் 'மான் ஹால் ' மதுபிகளகை் கணப்பாக்கி உறக்கத்தில் மழ்கிக் கிடந்தார்கள். நான் இரவு வலேை முடிந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தனே். என்னசை் சுற்றி நடபைறெும் நிகழ்வுகளை அவதானித்தபடி சனெ்று கொண்டிருந்தனே். மனிதரசை் சுழலை அவதானித்தல் எனக்குப் பிடித்தொரு பிரியமான பொழுதுபோக்கு. வீ தியில் 'சிக்னல் ' விளக்கு மாறுவதற்காகக் காத்து நின்ற பொழுது 'சில்லறை ஏதாவது தரமுடியுமா நண்பனே ' என்ற குரல் கடேக்த் திரும்பினனே். அருகில் அந்தக் கறுப்பின நடுத்தர வயது மனிதன் நின்றிருந்தான். இலசோன நரயைுடன் கூடிய தாடி. அடர்த்தியான மீ சை. ஆனந்தமான இளநகையுடன் கூடிய முகம். கையில் ஓரு பிளாஸ்திக்காலுறுவாக்கப்பட்ட கொள்கலனொன்று வதை்திருந்தான். அதில் Clarke for Toronto Mayor ' என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பட்டிருந்தது. இதற்கும் மலோக எனக்கு ஆச்சர்யத்தை தந்தவிடயமனெ்னவனெ்றால்..அவன் 'கோர்ட்டும் சூட்டும் டையு 'மாக ஓரு கனவானபை் போன்றதொரு தோற்றத்திலிருந்தது தான். அவன் நீ ட்டிய பிளாஸ்திக் கொள்கலனில் இரண்டு ரூபாக் கூத்தியொன்றினபை் போட்டு வதை்தனே். அதற்கவன் 'நன்றி ' என்று நன்றி தெரிவித்தான். இந்த மாநகர் ஓவ்வொரு நாளும் இத்தனை வருடங்கள் கழிந்த நிலயைிலும் எனக்குப் பூதுப் பூது அனுபவங்களை் தர

மறந்ததயேில்லை. இதனை அறிதலனெ்பது மூடியாத சயெல் பாேன்று படட்தது. கடலின் ஆழத்தை விட இதன் ஆழம் அதிகமாகவிருக்கலாமனெ்று பூதியதொரு பழமொழியினை உருவாக்கும் அளவுக்கு ஆழமானதாக எனக்கூப் பட்டது.

அந்த மனிதனை தொடர்ந்தான். என் கைகளை் பிடித்துக் கூலுக்கியவன் 'நண்பனே! என் பயெர் கிளார்க். டொரோண்டோ மயேர் பதவிக்காகப் பாேட்டியிட இருப்பவன். நானொரு வீ டற்றவன் ' என்ற அவனது கறுற்று எனக்கு ஆச்சர்யத்தை அதிகம் விளைவித்தது. விரவைில் நடபைறெவிருந்த டொரோண்டோ மாநகர மயேர் பதவுக்கான தரே்தலில் பலர் பாேட்டியிடவிருப்பது நான் ஏற்கனவை அறிந்ததனொன்று தான். ஆனால் இவ்விதம் ஓரு வீ டற்ற நடபைாதை மனிதனும் பாேட்டியிடவிருப்பதாக நான் அறிந்திருக்காததால் சிறிது வியப்பூற்றனே். அந்த வியப்புடன் 'நான் அறியாத சயெ்தி ' என்றனே். அதற்கவன் 'அதிலதேும் ஆச்சர்யமதெுவுமில்லை. இங்குள்ள பத்திரிகைகள் ஏன் என்னபை் பாேன்ற ஓருவனபை் பற்றித் தமது நரேத்தை விரயமாக்கவணே்டுமனெ்று நினதை்திருக்கலாம் ' என்றான். எனக்கு சிறுவயதில் கடே்டதொரு கதை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஓரு மூறை அங்கொடகை்கு சிறிலங்காவின் அனறயை ஜனாதிபதியான ஜே.ஆர். விஜயம் சயெ்திருந்தார். அங்கொடை இலங்கயைின் பூகழ் பறெ்ற மனாேவியாதிக்காரருக்கான ஆஸ்பத்திரி. அவ்விதம் விஜயம் சயெ்தவரை அங்கு சிகிச்சகை்காகத் தங்கியிருந்த நாேயாளிகளிலொருவர் பின்வருமாறு வரவறே்றார்.

'வணக்கம். ஐயா யாரோ ? '

அதற்கு ஜே.ஆர் ஓரு பூன்சிரிப்புடன் 'நான் தான் இந்த நாட்பின் சர்வ வல்லமை பொருந்திய தார்மீ க ஜனாதிபதி ' என்றார். இதனகை் கடே்டதும் களே்வி கடே்ட நாேயாளி பலமாகச் சிரித்து விட்டு ஜே.ஆருக்கூப் பினவருமாறு அறிவுரை கறுினான் : 'ஐயா. நானும் இப்படிச் சாொல்லித் தான் இங்கு வந்து மாட்டிக் கொண்டனே். என்னிடம் கறுிய மாதிரி வறேு யாரிடமும் இவ்விதம் கறுாதீ ர்கள். அப்பூறம் உங்கள் பாடும் என் பாடு தான். ' எனக்கொரு யாேசனை. இவனும் தான் மயேர் தரே்தலுக்கு நிற்பதாகக் கறுுகின்றானே. வீ டற்றவனாகவிருக்கின்றான். கரோர்ட்டும் சறுட்டும் டையுமாக ஓரு கனவானபை் பாேல் விளங்குகின்றான். ஓரு வளேை இவனும் அந்த ஜே.ஆரை வரவறே்ற நாேயாளியபை் பாேன்றவனாே ? இல்லாவிட்டால் தானொரு வீ டற்றவனனெ்றும், மயேர் தரே்தலில் பாேட்டியிட இருப்பதாகவும் இவ்வளவு தீ விரமாகக் கறுுவானா ? அவனது கூரலில் எந்தவிதத் தயக்கமும், கலக்கமும் தரியிவில்லை. அக்கூரலிலிருந்து ஓருவரும் அவனது மனநிலயைினசை் சிறிதளவாவது சந்தகேிக்கமாட்டார்கள். அவ்வளவுக்கு்த் தளெிவாக அறிவு பறுர்வமாக உரயையாடினான்.

'நண்பனே! உன்னிடம் ஒன்று கடே்கலாமா ? ' என்றனே். 'நிச்சயமாக ' என்று என் களே்விகளுக்காகக் காத்திருந்தான். [இங்கு ஓருவரயைொருவர் 'ஹாய் மான் ' (Hey Man!), 'எனது நண்பனே ' (My Friend) என்று அழபை்பதனெ்பது சர்வசாதாரணமானது.]

‘உன்னைப் பார்த்தால் ஓரு கனவானைப் போல் தெனென்படுகிறாய். அதே சமயம் வீ டற்றவனெனென்றும் கறுகின்றாய். இந்த உடகைளையெல்லாம் உனக்கு யார் தந்தது ? ‘ ஆச்சர்யம் தழும்பும் குரலில் கேட்டேன்.

அதற்கு அவன் கறினான்: ‘நண்பனே! உண்மையைக் கறினால்.. இவையெல்லாம் தானாகவே என் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களால் கொண்டு வந்து தரப்பட்டது… ‘அடிலயிற்று ‘ம் , ‘பே ‘யும் சந்திக்குமிடத்திலுள்ள நடபைாதை தான் என் விலாசம். எப்பொழுதாவது உனக்கு என்னைப் பார்க்க வேண்டுமெனென்றால் அங்கு வந்து பார். ‘

இலசோனதொரு புன்சிரிப்புடன் ‘நீ யொரு புதிரான மனிதன் ‘ என்றேன்.

அதற்கு அவனும் இலசோகச் சிரித்தான்.

மேலும் தொடர்ந்தேன்: ‘உனக்கு இவ்விதம் மயேர் தரேதலில் நிற்க வேண்டுமெனென்று எவ்விதம் ஆர்வம் வந்தது ? ஆட்சபேனயதேுமில்லையெனென்றால் கறலாம்.. ‘.

சிறிது மளெனத்தின் பின் அவன் கறினான்: ‘உனக்குத் தரியாது என் கடந்த கால வாழ்க்கை பற்றி. தரிந்தால் அதிர்ந்து போவாய் ? ‘.

என் ஆர்வம் அதிகரித்தது. ‘நீ உன் கடந்த கால வாழ்வு பற்றிக் கறாவிட்டால் என் மண்டை உடைந்து விடும் சுக்கு நுறாகி..வதோளம் விக்கிரமன் கதையில் வருவதைப் போல் ‘ என்றேன்.

அதற்கு அவன் ‘வதோளம்..யாரது.. ? ‘ என்றான். ‘அதொன்றும் அவ்வளவு முக்கியமான விடயமில்லை. நீ உன் கதையினகை் கறத் தொடங்கலாம். ‘ என்றேன்.

அதற்கு அவன் பின்வருமாறு தொடர்ந்தான்: ‘ நான் ஓரு காலத்தில் மில்லியன் டாலர்கள் வரையில் உழதை்தேன். ….அதன் பின் தான் உணர்ந்தேன்..காசு தான் வாழ்க்கை

அல்லவனென்றே..தற்பரோதே என்னுடையை நரோக்கமலெல்லாம் மக்கள் அனவைரயையும் நசேிப்பதே தான்..உண்மயைாக நசேிப்பதே தான்....உனக்கேத் தரியிாதே....மலேேம்... ‘ என்றே நிறேத்தினான்.

‘என்ன நிறேத்தி விட்டாய்... ? ‘ ஆர்வம் ததேம்பக் கடேட்டனே்.

‘நான் இந்த சிக்னலில் பிழயைாகக் கடந்தால் நிறேத்தப் படேவனே். அறிவேரகைள் க□றப்படேவனே். காவல் தேறயைினர் கண்டால் என்னை விடமாட்டார்கள். உன்னயையும் தான்..ஆனால் ஓரே வளெ்ளயைினத்தவரேக்கே இவ்விதமானதொரே நிலை ஏற்படேமனெ்றே நீ நினகை்கின்றாயா ? வந்தறேே கேபிகள், சிறேபான்மயைினர் அனவைரேம் நன்கே பாதிக்கப் படேகின்றார்கள். அவர்கள் அனவைரேக்கேம் நான் உதவ வணே்டேம். அதற்காகத் தான் நான் இந்தத் தரே்தலில் பரோட்டியிடவேள்ளனே்.... ‘ என்றே அதற்கவன் பதிலிறேத்தான்.

இறேதியில் கதை வறேே வழிக்கேத் திரேம்பியதே.. ‘ நண்பனே! நான் ஓரே எழேத்தாளன்..ஓரே மாதாந்த சஞ்சிகை நடத்தேபவன்..அதற்காக உன்னபை் படே்டி காண்பதனெ்றால்ல் என்ன சயெ்யலாம்.. ? ‘ என்றனே்.

அதற்கவன் ‘ தாராளமாக நீ என்னை என்னேடயை இரேப்பிடத்தில், அதே தான் அடிலயைிற்/பே சந்திப்பில் சந்திக்கலாம்.... ‘ என்றவன் ‘உனக்கேக் கேழந்தகைள் யாராவதே இரேக்கிறார்களா ? ‘ என்றான்.

‘ஆம். இரே அழகான நல்ல கேணமான பணெ் கேழந்தகைள் ‘ என்றனே்.

அதகை் கடே்டதேம் அவன் இரே இரேபத்தே ஐந்தே சத நாணயங்களை எடேத்தேத் தந்தான்..அத்தேடன் பின்வரேமாறே அறிவேரயைொன்றினயையும் தந்தான். ‘எப்பொழேதாவதே உன் கேழந்தகைள் வளெியே சனெ்றால்..அவர்களிடம் இந்த நாணயங்களகை் கொடே..எங்கிரேந்தாலேம் உனக்கே அழதை்தேத் தரிவிக்கக் க□றே.. ‘ அதன் பிறகே விடபைறெ்றேச் சனெ்றே விட்டான். அவன் சலெ்வதயையே , கண்ணிலிரேந்தே மறயையும் வரயைில், சிறிதே நரேம் பார்த்தேக் கொண்டிரேந்தனே். இந்த பேதிரான மாநகரபை் பரோலவே பேதிரான மனிதனிவனனெப் பட்டதே.

நன்றி: பதிவேகள், திண்ணை